

nende, vinder derved, saaledes at der kan leve flere paa den samme Plads. Det skulde man i alt Fald først have at vide. Altsaa, jeg har ment, at vel kunde der indtræffe Forhold og navnlig saadanne, som jeg her har berørt, som kunde komme til at falde haardt paa den enkelte Kommune, men jeg har saa ment, at dette skulde udlignes gjen- nem Amtsrepartitionssonden, idet Amts- raadet kunde bevilge de særlig bebyrdede Kommuner et vist Beløb, men ikke i For- hold til Fattigbyrden alene, men ogsaa i Forhold til Skatteindtægten; thi det gaar ikke an at tale om, at man har saa og saa mange Fattige i vedkommende Sogn. Det, der ogsaa maa tages i Betragtning, er den virkelige Skatteevne i det vedkommende Sogn. Man kan ikke absolut sige, at fordi en Kommune har mange Fattige, den derfor er bebyrdet; det beror paa de Skatteforhold, der ere tilstede, og paa flere andre Forhold. Altsaa med Hensyn til Forsørgelsesstedet er jeg ikke bleven overbevist om, at det vilde være heldigere at gaa til en længere Tidsgrændse end den nuværende eller at blive staaende ved den nuværende. Jeg er overbevist om, at det heldigste vilde være at gaa til eet Aar, hvad faktisk vil betyde, at Opholdskommunen bliver ogsaa Forsørgelsesstedet. Der er et andet Spørgsmaal, som ogsaa har været draget frem. Jeg hukker ikke, af hvilke Talere det har været, men jeg tror, at det var det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (C. Ravn), og der var vist flere Andre og maaste ogsaa det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch). Spørgsmaalet er, hvor de uegte Børn skulle have Forsørgelsessted, om det skal være Fødestedet, som de have det i to af de scandinaviske Lande, nemlig Norge og Sverig, eller det Sted, som nu er gjældende Ret. Jeg har haft Grunde, hvorfor jeg har opstillet Timaanedersdagen. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at hvorfor man i Danmark i 1844 fik Bestemmelsen om Timaaneders- dagen og holdt paa den, var vistnok navnlig, fordi der var en Tilbøielighed til at udvise den stakkels besvangrede Kvinde, saaledes at hun ikke kunde faae Ophold noget Sted. Man søgte at bortvise hende, for at hun ikke skulde komme til at føde paa noget Sted, saa at man maatte tage Byrden af denne Fødsel. Det var altsaa et humant Hensyn, der gjorde sig gjældende overfor vedkommende Kvinde, og jeg er tilbøielig til at tro, at dersom vi indførte, at Børnets Fødested skulde være dets Forsørgelsessted, vilde Kom- munerne gjøre deres til at forhindre, at en Kvinde kom til en Kommune. Uagtet det altsaa forekommer mig, at man er nærmest

tilbøielig til at gaa til Fødestedet, er jeg dog endnu ikke bleven overbevist om, at det er rigtigt. Jeg kan godt se, at det kan have sine Vanskeligheder at ubfinde Forsørgelses- stedet, naar det skal beregnes efter 10 Maa- nedersdagen, men jeg tror ogsaa, det kan blive vanskeligt, dersom Vedkommende er flyt- tet langt omkring, at faae at vide, hvor Ved- kommende er født. Indtil jeg hører en nær- mere Udvikling af dette Spørgsmaal, er jeg ikke overbevist om, at det er rigtigt at fra- vige den gamle Bestemmelse. Der er særlig en Paragraf, som baade den høitagtede In- denrigsminister og flere Medlemmer have anset over, og det er navnlig § 69, hvori jeg har foreslaaet, at Amtsraadene skulle af- gjøre Stridigheder mellem Kommunerne i Stedet for Amtmanden; man har ment, at det var mindre heldigt. Jeg kan ikke komme bort fra, at det absolut er rigtigt, at det bliver Amtsraadet, men jeg skal bemærke i Parenthes, at den ærede Minister har Ret, at jeg har glemt en Bestemmelse — den findes forresten her i de foreløbige Wen- dringer til Forslaget, som jeg har liggende for mig, men det har vistnok været min Skyld, at jeg har glemt den ved Renkrivningen — en Bestemmelse, der skulde gaa ud paa, at ved en Strid mellem 2 Amtsraadskredse eller en Strid imellem en Bykommune og en Amts- raadskreds skal Ministeren have Afgjørelsen i sin Haand. Altsaa med denne Bestemmelse tror jeg det er heldigt; jeg tror, at man i enkelte bestemte Grene skal have bestemte Au- toriteter til Afgjørelsen. Det er en Skade ved vor Administration i det Hele taget, at den er saa indviklet og dobbeltgjort paa mange Steder. Sagen er nemlig den, at dersom Amtmanden her traadte op som Formand for Amtsraadet, havde jeg i og for sig ikke No- get at indvende, men Sagen er, at han op- træder her som Overøvrighedsperson, og jeg kan ikke forstaa i Grunden, at den høitærede Minister kan have Noget imod Forslaget, thi det vil erindres, at i 1874—75 var det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds jo med til at stille Forslaget. Jeg havde dengang Betæneligheder derved, og jeg gik ikke med dertil; men meget fremragende Med- lemmer og juridisk kyndige Medlemmer, som en Høiesteretsadvokat, vare med dertil. Jeg kan nu ikke se Andet, end at det er rigtigt og refsærdigt, skjøndt jeg dengang havde Be- tæneligheder ved at gaa med dertil. Det forekommer mig, at de Grunde, der have været reiste imod selve Forslaget, selve Tanken, ikke ere holdbare, navnlig ikke sete fra et de- mokratisk Standpunkt. Hvor tidt have vi ikke talt om, at vi skulde have Nævninger indførte og at de altsaa skulde bømme i kri-